

## Leg, frikvarterer og barndommens fællesskab

Frikvartererne var et frirum midt i skoledagen. Når klokken ringede, strømmede vi ud i skolegården, hvor legen tog over. Her var der plads til latter, bevægelse og små pauser fra undervisningens krav.

Vi legede de lege, børn nu leger – løb rundt, fandt på nye spil og brugte fantasien. Nogle lege gik igen dag efter dag, mens andre opstod spontant og forsvandt igen. Det var i frikvartererne, venskaber blev styrket, og små uenigheder blev løst på børns egen måde.

Fællesskabet betød meget. Man lærte, hvem man kunne stole på, hvem der var god at lege med, og hvem der havde brug for lidt ekstra plads. Selvom vi var forskellige, fandt vi sammen i legen.

Disse øjeblikke var med til at forme min barndom. De gav mig minder om frihed, nærvær og glæden ved bare at være barn – uden store bekymringer, kun nuet og legen.